

Light From the Ancient World on the Yaakov-Lavan Relationship

1) בראשית כז:כז

ועתה בני שמע בקולי וקום ברחלך אל לבן אחי חרנה:

Now therefore, my son, obey my voice; and arise, flee to Laban my brother to Haran;

2) בראשית כח:ב

קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך:

Arise, go to Padan-Aram, to the house of Bethuel your mother's father; and take a wife from there of the daughters of Laban your mother's brother.

3) בראשית פרק כט

(1) ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן... (2) והיה כשמע לבן את שמעו יעקב בראחיו וירץ לקראתו ויחבקו וינשקו ויביאוהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה: (3) ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: (4) ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משפחתך... (5) ועיני לאה רבות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה... (6) ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשרני כי מלאו ימי ואבואה אליה: (7) ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: (8) והיה בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: (9) ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: (10) והיה בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיטני: (11) ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: (12) מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות:

And it came to pass, when Jacob saw Rachel the daughter of Laban his mother's brother, and the sheep of Laban his mother's brother, that Jacob went near, and rolled the stone from the well's mouth, and watered the flock of Laban his mother's brother. And Jacob kissed Rachel, and lifted up his voice, and wept. And Jacob told Rachel that he was her father's brother, and that he was Rebekah's son; and she ran and told her father. And it came to pass, when Laban heard the tidings of Jacob his sister's son, that he ran to meet him, and embraced him, and kissed him, and brought him to his house. And he told Laban all these things. And Laban said to him, Surely you are my bone and my flesh. And he abode with him a month. And Laban said to Jacob, Because you are my brother, should you therefore serve me for nothing? Tell me, what shall your wages be?...And Jacob said to Laban, Give me my wife, for my days are fulfilled, that I may go in to her. And Laban gathered together all the men of the place, and made a feast. And it came to pass in the evening, that he took Leah his daughter, and brought her to him; and he went in to her. And Laban gave to his daughter Leah Zilpah his maid for an maidservant. And it came to pass, that in the morning, behold, it was Leah; and he said to Laban, What is this that you have done to me? did not I serve with you for Rachel? why then have you deceived me? And Laban said, It must not be so done in our country, to give the younger before the firstborn. Complete her week, and we will give you this also for the service which you shall serve with me yet seven other years.

4) בראשית פרק ל

(1) והיה כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכח אל מקומי ולא רעי: (2) תנה את נשתי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכח בי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: (3) ויאמר אליו לבן אסנא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני ה' בגללך: (4) ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: (5) ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: (6) ל' כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ ל' ובכרך ה' אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: (7) ויאמר מזה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אסתעשה ל' הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמור: (8) אעבד בכל צאנך היום הסר משם כל שהו נקד וטלוא וכל שהה חום בפשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: (9) וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בפשבים גנוב הוא אתי... (10) ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

And it came to pass, when Rachel had born Joseph, that Jacob said to Laban, Send me away, that I may go to my own place, and to my country. Give me my wives and my children, for whom I have served you, and let me go; for you know my service which I have done for you. And Laban said to him, I beg you, if I have found favor in your eyes, remain; for I have learned by experience that the Lord has blessed me for your sake. And he said, Appoint me your wages, and I will give it. And he said to him, You know how I have served you, and how your cattle was with me. For it was little which you had before I came, and it has now increased to a multitude; and the Lord has blessed you since my coming; and now when shall I provide for my own house also? And he said, What shall I give you? And Jacob said, You shall not give me anything; if you will do this thing for me, I will again feed and keep your flock. I will pass through all your flock today, removing from there all the speckled and spotted cattle, and all the brown cattle among the sheep, and the spotted and speckled among the goats; and of such shall be my hire. So shall my righteousness answer for me in time to come, when you come to look into my wages with you; every one that is not speckled and spotted among the goats, and brown among the sheep, that shall be counted stolen with me. And Laban said, Behold, would it might be according to your word. And the man increased exceedingly, and had much cattle, and maidservants, and menservants, and camels, and asses.

5 בראשית פרק לא

(א) וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי בְנֵי־לְבָן לְאֹמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת־כָּל־הַכְּבֹד הַזֶּה: (ב) וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינָנו עִמּוֹ כְּתַמוּל שְׁלוֹסִים: (ג) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אָרֶץ אָבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵלֶּיָּה עֲמֹךְ: (ד) וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאֲנוֹ: (ה) וַיֹּאמֶר לָהֶן רְאֵה אֲנִי אֶת־פְּנֵי אָבִיכֶן כִּי־אֵינָנו אֵלַי כְּתַמּוּל שְׁלוֹסִים וְאֵלֶּי אָבִי הִיָּה עִמָּדִי: (ו) וְאֵתְנָה יָדְעִתְנָן כִּי בְּכָל־כְּחוֹי עֲבַדְתִּי אֶת־אָבִיכֶן: (ז) וְאָבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחְלַף אֶת־מִשְׁכָּרְתִּי עֲשֵׂרֶת מַנִּים וְלֹא־נָתַן אֱלֹהִים לְהָרַע עִמָּדִי: (ח) אִם־כֵּן יֹאמֶר נְקָדִים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאֵן נְקָדִים וְאִם־כֵּן יֹאמֶר עֲקָדִים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאֵן עֲקָדִים: (ט) וַיִּצַּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אָבִיכֶם וַיִּתְקַלֵּי: (י) וַיְהִי בַעַת יַחַם הַצֹּאֵן וְאִשָּׁא עֵינַי וָאֵרָא בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הַעֲתָדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאֵן עֲקָדִים נְקָדִים וּבָרָדִים: (יא) וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלֶּאֱךָ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הַנְּנִי: (יב) וַיֹּאמֶר שָׂאֵנָא עֵינֶיךָ וְרֵאָה כָּל־הַעֲתָדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאֵן עֲקָדִים נְקָדִים וּבָרָדִים כִּי רֵאִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עָשָׂה לָךְ: (יג) אֲנִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחַת שֵׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נִדְרַת לִי שֵׁם נָדָר עֲתָה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אָרֶץ מוֹלַדְתְּךָ: (יד) וַתַּעַן רַחֵל וּלְאָה וְהִנֵּה אֲמָרְנָה לֹא הָעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ: (טו) הֲלוֹא נִכְרִיּוֹת נָחַשְׁבָנוּ לָךְ כִּי מִכְרָנוּ וַיֹּאכֵל גַּם־אֶכּוֹל אֶת־כֶּסֶפְנוּ: (טז) כִּי כָל־הָעֹשֶׂר אֲשֶׁר הֵצִיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעֲתָה כָּל־אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עָשָׂה... (יז) וּלְבָן הֵלֶךְ לָגוֹן אֶת־צֹאֲנוֹ וְהַגְּנִיב רַחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ... (יח) וַיִּשָּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תַּקַּע אֶת־אֹהֶלוֹ בְּהָר וּלְבָן תַּקַּע אֶת־אֹהֶיו בְּהָר הַגֹּלְעָד: (יט) וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מִה עָשִׂיתָ וְהַגְּנִיבְתָּ אֶת־לְבָבִי וְהַנְּהַגְתָּ אֶת־בְּנֹתַי בְּשִׁבּוֹת חֲרָב: (כ) לָמָּה נִחַבְתָּ לְבָרַת וְהַגְּנִיבְתָּ אֶת־יִשְׁרָאֵל יָדַי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רַע וְאֵלֶּי אָבִיכֶם אָמְרוּ אֵלַי לְאֹמֹר הַשְּׁמֵר לָךְ מִדְּבַר עַם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: (כא) וְעֲתָה הֵלֶךְ הַלְכָתָּ כִּי־נִכְסְפָה נִכְסְפָתָה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גִּנְבָתָּ אֶת־אֱלֹהֵי: (כב) וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי יִמְרָתִי פָּן־תִּגְזַל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעֵמִי: (כג) עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֵיךָ לֹא יִחַיֶּה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֹּרֶן־לָךְ מִה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רַחֵל גִּנְבָתָם: (כד) וַיָּבֵא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאִמְהוֹת וְלֹא מִצָּא וַיִּצָּא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֵא בְּאֹהֶל רַחֵל: (כה) וְרַחֵל לָקַחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתִּשְׁמַם בְּכָר הַגָּמֹל וַתִּשָּׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמְשָׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל וְלֹא מִצָּא: (כו) וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אֶל־יָחַר בְּעֵינַי אֲדֹנָי כִּי לֹא אוֹכַל לָקוּם מִפְּנֶיךָ כִּי־יִדְרֹךְ נָשִׁים לִי וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מִצָּא אֶת־הַתְּרָפִים: (כז) וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיִּרֵב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לָבָן מַה־פָּשְׁעִי מַה חֲטָאתִי כִּי דָלַקְתָּ אֶתְּחִי:

And he heard the words of Laban's sons, saying, Jacob has taken away all that was our father's; and from that which was our father's has he gotten all this honor. And Jacob saw the countenance of Laban, and, behold, it was not toward him as before. And the Lord said to Jacob, Return to the land of your fathers, and to your family; and I will be with you. And Jacob sent and called Rachel and Leah to the field to his flock, And said to them, I see your father's countenance, that it is not toward me as before; but the God of my father has been with me. And you know that with all my power I have served your father. And your father has deceived me, and changed my wages ten times; but God did not allow him to hurt me. If he said thus, The speckled shall be your wages; then all the cattle bore speckled; and if he said thus, The striped shall be your hire; then all the cattle bore striped. Thus God has taken away the cattle of your father, and given them to me. And it came to pass at the time that the cattle conceived, that I lifted up my eyes, and saw in a dream, and, behold, the rams which leaped upon the cattle were striped, spotted and speckled. And the angel of God spoke to me in a dream, saying, Jacob; And I said, Here am I. And he said, Lift up now your eyes, and see, all the rams which leap upon the cattle are striped, spotted and speckled; for I have seen all that Laban does to you. I am the God of Beth-El, where you anointed the pillar, and where you vowed a vow to me; now arise, get out from this land, and return to the land of your family. And Rachel and Leah answered and said to him, Is there yet any share or inheritance for us in our father's house? Are we not counted by him as strangers? for he has sold us, and has quite devoured also our money. For all the riches which God has taken from our father, that is ours, and our children's; now then, whatever God has said to you, do.